

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL DIECEZEI DE GHERLA.

CU UN ADAOS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 30 Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiuni se primesc după învoială.

Partea oficială.**NUMIRI.**

Onoratul *Coriolan Fl. Podoabă* preot diecezan în disponibilitate este numit preot al III-lea la *Satu mare*.

Din șed. cons. 29 Sept. 1923.

Nr. 4125.

Onoratul *Mihaiu Rațiu* preot în *Păclișa* (D. Lujerdului) este numit administrator local la parohia *Lelești* (D. Reteagului).

Din șed. cons. 29 Sept. 1923.

Nr. 4056.

Onoratul *Valentin Pinte* preot în *Giumelciș* este numit administrator local la parohia *Satulung* (D. Mireșului).

Nr. 4126.

Onoratul *Ioan Bohățiel* paroh în *Lăpușel* este numit *protopop onorar* cu facultate de a purta brâu roșu.

Dat în *Lăușel* la 19 Septemvrie 1923, cu ocaziunea vizitațiunei canonice.

Din șed. cons. 6 Octomvrie 1923.

Nr. 4260.

Onoratul *Simeon Pinte* paroh în *Satulung* este numit *protopop onorar* cu facultate de a purta brâu roșu.

Dat în *Satulung* la 17 Septemvrie 1923, cu ocaziunea vizitațiunei canonice.

Din șed. cons. 6 Octomvrie 1923.

Nr. 4259.

Onoratul *Gavril Muste* preot în *Coroieni* (D. Cățicăului) este numit *paroh*.

Dat în *Coroieni* la 6 Septemvrie 1923, cu ocaziunea vizitațiunei canonice.

Din șed. cons. 6 Octomvrie 1923.

Nr. 4261.

Primiți în clerul tinăr.

Este primit în clerul tinăr și pe cursul I. al Academiei teologice:

Gheorghe Savu din *Lăschia*.

Din șed. cons. 25 Sept. 1923.

Nr. 3936.

Tinărul *Florian T. V. Sonea* este primit în clerul tinăr.

Din șed. cons. 6 Octomvrie 1923.

Nr. 4194.

Cogregația Surorilor școlare Notre Dame.

Înalt Preasfințitul D. Dr. Tr. *Frențiu* Episcopul gr.-cat. al *Oradei-Mari* — în circularul dat în *Beiuș* la 18 Septemvrie a. c. Nr. 2645 — cu multă bucurie anunță că a introdus în 5/18 Septemvrie 1923 pe primele șase Cuvioase Călugărițe române din ordul *Notre-Dame* în internatul de fete din *Beiuș*, predându-le conducerea acestui Internat. Prin aceasta s'a pus baza celei dintâi Mănăstiri de Maice române unite aparținătoare Congregației *Notre-Dame școlare*.

Mai departe vestește acelaș Înalt Preasfințit că de acum înainte se pot primi ca aspirante și candidate fete până la etatea de 28 ani, cari au examenul de maturitate, sau diplomă de profesoară sau învățătoare — sau cari doresc a studia liceul sau să ajute la bucătărie și conducerea casei și economie.

Aceasta o aducem și Noi la cunoștința Veneraților Frați, pentruca dacă s'ar afla în parohiile Onor. Fraților Voastre atari aspirante și candidate cari doresc să-și închine viața lor spre mai marea mărire a lui Dumnezeu și binele sufletesc al deaproapelui, să le îndemnați ca pentru a intra în aceasta Mănăstire românească de ritul

nostru român unit aparținătoare unei Congregații care numără astăzi 600 Mănăstiri răspândite aproape în toate țările din Europa și America — cu 9000 Maice — având de scop să instrueze în spirit creștinesc — elevele încredințate grijei lor, să se pună în legătură directă cu Cuvioasa Maică Superioară a Mănăstirii din Beiuș: Stefania Șerban, Superioara Casei Internatului de fete tot din Beiuș.

Din șed. cons. 2 Octomvrie 1923.

Nr. 4144.

Studiul religiunii în școli.

La 3 Octomvrie a. c. s'a constituit Comisiunea Catehetica Diecezană precum urmează: Președinte Rvss. Dr. Victor Bojor canonic, notar: Cl. Dr. Titus Malaiu profesor la academia de teologie, membrii: Rvss. Ioan Hodoreanu, MO. și Cl. Ioan Coste, Dr. George Vidican, Dr. Grigore Strîmbu, Dr. George Bob și Dr. Ioan Pașca.

În legătură cu raportul din 3 Oct. a. c. al numitei Comisiuni se aduce la cunoștință următoarele întregului Cler diecezan spre conformare întocmai:

1) *Datorința de a catehiza* revine în locul întâi purtătorilor oficiilor parohiale, cari prin însuș oficiul lor au datorința de drept natural de a institui în cele religioase, iar prin preceptul Mântuitorului trebuie să predice tuturor Evangeliul.

Sinodul diecezan de Gherla ținut la 12 Aprilie 1923 statorește ca deciziune: „Propunerea religiunii ca cea mai sigură cetate a creșterii bune va fi cât se poate de intensivă, fiind religiunea studiul obligator și cel mai de frunte“.

Chiar parohiile vacante și filiile — după dispozițiunile aceluiaș Sinod — trebuie cercetate baremi o dată în săptămână la o zi comună, în scop de a catehiza.

Se vor lua măsuri de rigoare împotriva tuturor celor găsiți negligenți în sfânta îndatorire de a catehiza. Comisarii catehetici consistoriali vor cer-

ceta bunul mers al învățământului religios. Protopopii își vor împlini cu deplină exactitate datorința inspecției catehizațiilor din districtele lor protopopești, raportând Ordinariatului de starea învățământului religios în singuraticile parohii, îndată după vizitațiile canonice obicinuite. Instituția comisarilor catehetici consistoriali nu scuză pe vicari și protopopi de datorința inspecțiilor catehetice, pe cari au să le facă după uzul impus mai înainte.

Fiecare protopop va înainta cu posibilă urgență orariile singuraticelor școli din districtul respectiv, pentruca să aibă orientare Comisarii catehetici consistoriali la ce dată (ziua și ora) se propune religiunea în diferitele școli, ce au să le inspecteze.

2) *Catedre noi de religiune* se vor înființa pretutindena pe la școlile cercetate de elevii gr.-cat., dacă elevii sunt în număr suficient.

Fără autorizație specială dată în fiecare singuratic caz de superioritatea bisericească nimeni nu poată să propună religiunea în nici un fel de școală de pe teritoriul diecezei. Cererile pentru astfel de misiune se vor înainta Ordinariatului, chiar și în caz de suplinire transitorie la propunerea religiunii.

3) *Instrucția religioasă*. Planul de învățământ va fi planul uniform aprobat de autoritatea bisericească pentru întreaga Provincie Mitropolitană de Alba-Iulia și Făgăraș. Cateheții neorientați în această materie vor cere informațiuni dela Ordinariat.

Specificăm la acest loc și planul general uniform al instrucțiunii catehetice pentru școlile de ucenici.

La clasa I. „Catehismul mic cu elementele Bibliiei“ (ca în cl. I—II. primară); la clasa II. „Catehismul mijlociu“ (ca în cl. III—IV. primară), la clasa III. „Liturgica“ (ca în cl. V. primară); la cursul complementar de un an „Istoria bisericească cu elemente de constituție“ (ca în cl. VI. primară).

4) *Educația religioasă* este totatât

de importantă ca instrucția religioasă. Pentru catehet trebuie să fie chiar de mai mare importanță fapta de pietate, decât știința religioasă.

În acest scop elevii vor trebui duși la biserică, unde regulat vor asculta sfânta liturghie. În sezonul de frig mare iarna, ori — dacă biserica este prea mică pentru școli și credincioși deodată — în tot cursul anului se vor celebra liturghii separate pentru tinerimea studiosă, cerându-se pentru aceasta încuviințarea prealabilă a Ordinariatului.

Un bun aport aduc educației religioase „Reuniunile Mariane” cari trebuiesc înființate la toate școlile medii și superioare.

Ca mijloace de progres în viața religioasă trebuie să se aplice și rugăciunea, meditațiunea, exercițiile spirituale, mărturisirea și comunicarea deasă, cercetarea zilnică alui Isus Euharisticul, devoțiunea specială față cu Preacurata Vergură Maria. În special mărturisirea și cuminecarea trebuie să se facă mai des decât de 2 ori anual (la Crăciun și la Paști), iar întâia cuminecare să se întâmple după o instrucție temeinică și între anumite frumoase solemnități.

Pe lângă manualele de instrucție religioasă catehetul va purta grija, ca elevii să fie provăzuți și cu potrivite cărți de rugăciuni.

De toate acestea se va ținea seama la inspectarea învățământului religios.

Din șed. cons. 6 Octomvrie 1923.

Nr. 4219.

Cererea dispenzațiunii dela piedicele de căsătorie.

Obvenind cazuri, că unii preoți au cerut dispenzațiunii dela piedeci de căsătorie pe cale telegrafică, ba s'a dat caz că s'a cerut chiar și prin telefon, facem cunoscut Veneratului Cler din grija sufletelor următoarele:

După dispozițiunile în vigoare în Biserică, dispenzațiunile trebuie cerute în scrisoare de cerere, făcute cu date

precise și motivată amăsurat prescri-selor dreptului bisericesc.

Amăsurat dispozițiunilor Pontificali Leon al XIII-lea cererile de dispenzațiuni pe cale *telegrafică* de regulă nu se pot admite, în mod extraordinar și în cazuri extraurgente Ordinariatul poate să accepteze cererea telegrafică (Secretariatul de Stat 10 Dec. 1891), ce însă nu învoalvă în sine, că și acordarea dispenzațiunei să se dea prin telegramă. În tot cazul însă trebuie să urmeze scrisoarea de cerere în toată forma sa.

Prin telefon apoi dispenzație nu se poate cere, în nici într'un caz, căci această cale de comunicație nu servește nici decum de bază pozitivă pentru acordarea dispenzațiunii.

În considerarea acestora, lăsăm Veneratului Cler, ca la cererea de dispenzațiuni să se acomodeze dispozițiunilor generale aci expuse și cu mare grijă să fie ca la timp să se înainteze Ordinariatului cererea în scris, la care trebuie așteptată acordarea dispenzațiunei asemenea în scris — și care în cancelaria diecezană nu suferă întârziere, căci se rezoalvă totdeauna în ziua întrării cererii.

Neobservarea celor aci dispuse va avea consecința, că cererile înaintate în neregulă nu se vor lua în considerare, neputându-se acorda dispenzațiune pe baza lor, fiind acele defectuoase.

Gherla, la 3 Octomvrie 1923.

Nr. 4188.

Colecte între credincioșii din America.

La acest Ordinariat întră numeroase cereri pentru permisiune de a putea întreprinde colecte în America în favorul bisericilor, ori chiar ca Ordinariatul să mijlocească pașapoarte pentru colectanți.

Ordinariatul pe de o parte nu poate mijloci pașapoarte, iar de altă parte acest pocedeu are inconveniente neplăcute — precum s'a dovedit în cazuri deja întâmplante, — și mai eu seamă că se solicită permisiuni de atare na-

tură și pentru comunități bisericești unde este biserică și casă parohială în stare bună, așa că pentru mici reparații se cer permisiuni de colectare ce numai demoralizează poporul credincios, acest Ordinariat nu poate lua în considerare atari cereri din astfel de motive.

Se comunică aceste pentru orientare și acomodare Veneratului Cler.

Din șed. cons. 6 Octomvrie 1923.

Nr. 4258.

Depunere.

Pe fostul preot diecezan *Garil Peter* pentru grave delikte în contra credinței și ss. Canoane, prin aceste îl depunem la statul laical și oprim cu dânsul orice comunicare în cele sfinte.

Din șed. cons. 29 Sept. 1923.

Nr. 4108.

Concurs

la parohii.

Postul de al II-lea preot din orașul *Satu mare* se curentează din nou cu termenul 15 Noemvrie a. c.

Beneficiul acestui post este: sesiune preoțească de 32 jughere (cl. I. și II), $\frac{1}{3}$ parte din venitele stolare și salariu dela stat amăsurat cvalificației.

Din șed. cons. 29 Sept. 1923.

Nr. 3923.

Parohia *Sărăuad* (D. Sărăuadului) se curentează cu termenul 15 Noemvrie a. c.

Din șed. cons. 9 Octomvrie 1923.

Nr. 3430.

Doritorii de a dobândi unul din aceste beneficii parohiale să-și înainteze rugărilor la Ordinariatul episcopesc în termenul concursual — pe calea *oficiului protopopesc competent*, — provăzute cu următoarele documente:

1. Absolutorul teologic.
2. Atestat de serviciu dela oficiul protopopesc.
3. Estras autentic din protocolul școlar despre catehizarea elevilor școlari, în anul școlastic 1922-23; în caz, că școala în anul școlastic trecut n'a funcționat, atestat oficios că pruncii totuși au fost catehizați.
4. Estras autentic din protocolul predicilor de pe un an, care se termină la data când se înaintează rugarea.

La rugărilor înainteate fără aceste documente, — dintre cari cele de sub 3 și 4 trebuie să fie vizate și autenticate de către oficiul protopopesc, — nu se va reflecta.

Normele de salarizare în anul bugetar 1923.

Pentru orientarea Veneratului Cler în următoarele comunicăm normele de salarizare ale preoților în vigoare în anul bugetar curent.

După normele aci date fiește care preot va putea să-și calculeze însuș competențele și la cazul dacă va afla ceva diferență și adecă greșeală, va face aici reclamație ca să se facă cuvenita îndreptare; așa, ori pentru că a fost calculat salariul după comună rurală, deși de fapt este în comună urbană, ori că ajutorul familiar nu i-s'a computat integral, etc.

Pentru una lună.

I. Salar.

- a) preoții cu doctorat ori licențiat în teologie 600 Lei.
- b) preoții cu cvalificație ordinară (cel puțin 3 ani de teologie) 500 Lei.
- c) preoții cu cvalificație inferioară (moralisti) 350 Lei.

II Gradații.

După fiește care 5 ani de serviciu împliniți (calculându-se dela 1 Ianuarie al anului ce urmează) se dă câte una gradație, ceea ce este 25% din salariul de bază.

III. Indemnitate de scumpete.

În comunele urbane 750 Lei lunar, în comunele rurale 500 Lei lunar.

IV. Ajutorul de familie.

- a) preoții având 1 copil 100 Lei lunar
- b) " " 2 copii 150 " "
- c) " " 3 copii ori mai mulți 250 Lei lunar.

V. Noul spor (curba Lalescu).

- a) preoții doctori ori licențiați în teologie primesc lunar 400 Lei.
- b) preoții cu cvalificație ordinară primesc lunar
 - 1) fără gradație 400 Lei.
 - 2) cu una gradație 475 "
 - 3) cu 2, 3, 4 ori mai multe gradații 300 Lei.
- c) preoții cu cvalificație inferioară primesc lunar
 - 1) cu 2 gradații 175 Lei.
 - 2) cu 3 " 200 "
 - 3) cu 4 " 225 Lei.

Scăderile.

I. Din totalitatea sumelor, ce rezultă din adaugerea părților de salariu cuvenite, se scade cvota ce cade pe una lună din suma veni-

tului intern (după conscrierea congruală din 1896).

II. Din salariu și din gradații se subtrage la fondul de penziune 10%.

III. După întreaga sumă ce rezultă în urmă subtragerilor pe baza venitului intern și la penzie, se plătește, și adecă se scad 4%, ca impozit pe salariu, — afară de 750 Lei lunar, ce este minimul de trai și este scutit de impozit.

Pe baza celor de mai sus se dă aici un exemplu tipic.

Preot la parohie rurală, are calificare ordinară, cu trei gradații (preot în parohie din 15 Iunie 1903), cu 4 copii.

Venitul intern parohial este după conscrierea congruală din 1896 anual 600 Lei (300 fl. = 600 Cor.).

Salariu 500, gradații 375 îndemnită de scumpete 500, ajutor familial 250, noul spor (curba Lalescu) 300 în total . . . 1925 —

a) venitul intern se scade . . . 50 —
1875 —

b) la penzie se scad 10% după . . . 87·50 —
1787·90

c) impozit de 4% se scade . . . 42 —
Rezultă suma: 1745·50

Acest preot, deși în 15 Iunie a. c. a împlinit 20 ani de serviciu și așa are 4 gradații, gradația a IV-a i-se calculează numai cu 1 Ianuarie 1924.

Din șed. cons. 2 Oct. 1923.

Nr. 480.

CONCURS

pentru posturi de învățător.

Postul de învățător din filiala *Rogna* (D. Surducului) cu retribuțiunea: 300 Lei repartizate din comună, bani de cvartir, restul întregire dela stat.

Nr. 4119.

Postul de cantor-învățător din *Jojib* (D. Sătmăr) cu retribuțiunea: cvartir în natură, grădină, folosință alor 14 cubule pământ arător și fânaș, 12 cubule lectical, stolele obveniente, drept de pășune pentru 8 vite, vie și salariul dela stat. Vor fi preferiți cei destoinici a instrua corul bisericesc.

Nr. 4228.

Termenul concursului se fixează cu 15 Noemvrie 1923.

Petițiile împreună cu extrasul matricular de boț, diploma de învățător, atestatul de serviciu și moralitate să se înainteze senatului școlastic. Acesta făcând alegerea, va înainta aci toate actele prin protopopul districtual. În toate locurile unde e de lipsă transcrierea ajutorului de stat, să se înainteze încă: atestatul de competență comunală, tabela de calificare a învățătorilor petiționari, libelele de plată a învățătorului ales, și petiția senatului școlastic pentru transcrierea ajutorului de stat. Protopopul districtual să ne raporteze tot atunci, că învățătorul de mai înainte în ce zi și din ce cauză și-a părăsit postul, că ajutorul de stat până când l-a ridicat, și că învățătorul nou ales în care zi și-a ocupat postul.

Episcop Dr. Iuliu Hossu.

Partea neoficială.

Despre păcat, ca piedeca principală a mântuirii.

„Nu vă înșelați: nici curvarii, nici slujitorii idolilor, nici preacurvarii, . . . nici furii, nici lăcomii, nici bețivii, nici ocăritorii, nici răpitorii împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni”.
1. Cor. 6, 9—10.

Iubiți creștini!

I. Infricoșate sunt cuvintele sf. Apostol Pavel, prin cari la înțelesul tuturor spune, că cei păcătoși nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu — gătită nouă prin scump sângele Mântuitorului.

Și aieva nu este lucru de mirat, că așa amară este soarta păcătosului, de oarece acela prin păcat cu voia sa

se întoarce dela Dumnezeu, cel mai mare bine și ținta sa ultimă — și iubirea sa, zidită întru el de Ziditorul o arată față de cele lumești, pornește după pofta sa și face acele, ce sunt oprite prin poruncile Atotputernicului.

Pentru aceea zice Dumnezeu în Evangelia sa după Ioan: (Io. 15, 6).

„De nu va rămânea cineva întru mine, se scoate afară ca vița și se usucă, și o adună pe ea și în foc o aruncă și arde.”

Și într'adevăr! dacă ne instrăinăm dela Dumnezeu Tatăl nostru, cel mai mare bine, și prin prețul păcatelor urite ne legăm de deavolul dându-ne în robia lui, ce mai putem zice! Se poate zice cu adevărat cu cuvintele sfintelor Scripturi, că deavolul este „rege peste fiii trufiei”. (Iob. 41, 25.)

și li-se nimerește lor cuvântul proorocului Isaia: (Is. 26. 13.) „*Doamne Dumnezeu nostru, moștenește-ne pe noi*“ — zicând el de poporul lui Izrail cufundat în păcate, peste care — fiind domnia diavolului — au venit foarte relele.

Din învățătura sfintelor Scripturi, toți trebuie să sădim cu înfricoșare în inimile noastre cunoștința că păcatul este moartea sufletului nostru. Nu numai viața păcătoasă și păcatele cele multe aduc moartea păcătosului, ci — I. C. — chiar și un singur păcat mare aduce cu sine această nenorocire, și încă și pentru acela, care a umblat în totdeauna pe calea adevărului și numai una singură dată a supărat cu păcat greu pe bunul Dumnezeu: „*Și de se va abate dreptul dela dreptatea sa, și va face nedreptate, după toate fărădelegile, care a făcut cel fărădelege, toate dreptățile lui, care le-a fost făcut, nu se vor pomeni, intru greșeala sa, care a greșit și intru păcatele sale, care a păcătuit intru acelea va muri*“ (Ez. 18, 24).

A cercetat odinioară un domn mare o mănăstire de călugărițe. — Văzând una din maice (fericita Magdalena Albrizia) acel domn pe care ducea o viață păcătoasă — a început să plângă amar. Întrebată fiind că pentru ce plânge a spus: „*Plâng pentru că vei muri*“. Atunci domnul mirat spunea: „*Ce socotești că voi muri. Sunt încă tânăr, sunt pe deplin sănătos și mă știu îngriji. Ori doar' socotești ori știi că am vre'un vrăjmaș carele vrea să mă omoare?*“ Blânda maică i-a răspuns iarăși întristată: „*Eu am vorbit despre moartea sufletului tău*“. — Aceste cuvinte l'au pus pe gânduri pe acel păcătos și nu peste mult a primit cu umilință sf. Taină a Pocăinței prin mărturisire și și-a îndreptat viața. Frumos zice sf. Părintele nostru Ioan Gură de Aur: „*Păcătoșii sunt deja morți până trăiesc; iar cei drepecți trăiesc și după ce sunt morți*“.

II. a. După această moarte, ce se întâmplă cu facerea păcatului, sufletul își pierde toată podoaba, tot odorul și rămâne asemenea stârvului — ce se împuțește pe marginea șanțului.

Asemenea este omul păcătos bisericei împăratului Solomon după pustiirea ei prin regele Nabuchodonozor al Babiloniei (588 a. Hr.) Măreața a fost această biserică, începută de împăratul David și terminată cu splendoarea adunată din întreaga lume de către fiul său împăratul Solomon cel înțelept. Aurul și argintul, pietrele scumpe și marmora erau adunate din toate unghiurile lumii; chiar și acoperișul era de plăci de aur. Și după pustiirea Ierusalimului au rămas numai păreții goli în ruină și văzând această biserică lipsită de podoabele sale proorocul Ieremia se tânguește plângând lacrimi de sânge și cu amar se întoarce către Domnul, în a cărui fosta biserică între păreții goli sboară numai liliicii.

Așa este și sufletul și omul păcătos. Era biserica lui Dumnezeu până a fost drept; prin păcat se despoaie de toate ale sale podoabe și lea sălaş în dânsul diavolul.

Iubiți Credincioși! Gânduri bune și de pocăință trebuie să cuprindă ale voastre inimi, văzând voi că ce stricăciune faceți sufletului vostru; aducând moarte aceluia, prin aceea că prin păcat rupeți legăturile de dragoste cu Dumnezeu.

Prin păcat însă aducem rele și asupra trupului nostru; în urma păcatului cădem în năcazuri și supărări nenumărate. Asemenea este păcătosul omului cuprins de ciumă, de boala cea mai uricioasă. „*Imputitu-s'au și putrezit-au ranele mele de către fața nebuniei mele. — Că fărădelegile au covârșit capul meu. — Răcnit-am din suspinarea inimii mele*“. — (Ps. 37, 4, 5, 8.) A cunoscut împăratul David puterea acestei nenorociri, când mărturisește că nici un mădular din trupul său n'a rămas neatins de ciuma spurcată a păcatului.

Dacă intră veninul păcatului în om, străbate și spurcă mintea și voința, cari sunt stâlpii sufletului. Pentru aceea sfintele Scripturi numesc pe păcătoși orbi, schiopi, muți.

Pe lângă durerea aceasta mare, ce simte omul din nedreptatea păcatului

comis, provoaca mânia Dzeului drept. Căci este războiu între Dumnezeu și cel păcătos, pentru că în măsură necrezut de mare se vatămă Dumnezeu: de aceea spune sf. Apostol Pavel: (Rom. 2, 8, 9.) „Iar celor prigonitori, cari se pun împotriva adevărului și se supun nedreptății, mânie și urgie, necaz și strămtorare peste tot sufletul omului celui făcător de rău“.

După ce ai făcut păcatul, răutatea și spurcăciunea rămâne și așa urmărește aceste mânia Domnului, precum merge umbra după trup. (Cat. Rom. P. IV. C. XIV. §. VII.)

II. b. Iubiți credincioși! Nu voiesc ca mai departe să zugrăvesc înaintea voastră nenorocirea sufletească și trupească în care ne împinge păcatul, căci nu voiesc eu, să umplu sufletul vostru de desnădejde — ci voiesc numai să vă arăt vouă că mântuirea noastră se nimicește prin comiterea vre-unui păcat și păcatul este piedeca mântuirii.

Mulți zic însă, I C., că dânșii nu au păcate grele și așa mântuirea lor nu este primejduită; ba zic unii, — creștinii cei noi — cari se numesc pe sine pocăiți, că dânșii asemenea nu au păcate, sunt ei împăcați cu Dumnezeu, mântuirea lor este sigură, ei sunt drepti și batjocorind cuvintele Sfințelor Scripturi pe care nu le pricep, spun că acele zic că „dreptul prin credință va fi viu“ și așa fiind ei credincioși sunt vii pentru împărăția lui Hristos. — Vin, poate și între voi, predicând din Sfintele Scripturi, și întăresc că ei fiind credincioși și drepti, cei ce ieau legea lor, pot fi siguri de mântuirea lor.

Dar noi, iubiților, nu suntem credincioși!? Mare cutezanță este dela om, să întărească că el este drept, și că mântuirea lui este sigură! Învățătura cea dreaptă, care o ține sfânta Biserică alui Hristos, din care noi suntem fericiți a face parte, spune grăind în urma sfintelor Scripturi în rugăciunea cea frumoasă dela slujba îngropăciuni „că nu este om, carele să fie viu și să nu păcătuiească!“

Căci iată ce zice Domnul prin gura proorocului David: (Ps. 13, 3.) „Toți s'au abătut, împreună netrebnici s'au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul“. Și în alt loc a sfințelor Scripturi ni-se spune: (Eccl. 7, 21). „Că nu este om drept pe pământ, care să facă bine și să nu greșască“. „Cine se poate lăuda că are inimă curată? sau cine va cuteza a zice, că este curat de păcate?“ (Pilde 20, 9). Întrebă Solomon în Pildele sale. Domnul Nostru Isus Hristos chiar pentru obrăznicia și cutezanța omului, carele se zice pe sine drept, ne spune prin gura s. Ioan: (I. Io, 1, 8). „De vom zice că păcat nu avem, pe noi înși-ne ne înșelăm, și adevărul nu este întru noi“. Asemenea a zis Domnul și înainte pentru legea veche prin gura proorocului Ieremia: (Ier. 2, 35, 36). „Și ai zis: nevinovat sunt, și să se întoarcă mâna lui dela mine. — Iată eu mă judec cu tine, pentru că zici tu: n'am păcătuit“. Toate aceste, și în nenumărate locuri ale sfintelor Scripturi, ni-le spune Domnul Hristos, ca să sădească în noi gândul sfânt și cunoașterea nemerniciei noastre a păcătoșilor.

Mincinoși suntem noi înaintea Tatălui ceresc, dacă ne rugăm în rugăciunea lăsată nouă de Domnul Hristos, zicând cu gura: „și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm...“, iar în inima noastră gândim că nu avem păcate.

III. Iubiți creștini! Mare rătăcire a inimei omului este cugetul, că am putea fi oare care fără păcate și și mai groaznică credința rătăcită, că este cineva drept și pocăit în siguranță despre a sa mântuire — precum a-ți putut să vedeți din dreapta învățătura dumnezeiască

Tot așa de sigur este, că păcatul, și numai unul singur este așa puternic să ne împingă la pierirea vecinică, pentru că deja un păcat ne face morți pentru împărăția lui Dumnezeu.

Din această mare nenorocire ne poate scăpa numai adevărata Pocăință lăsată nouă de Domnul Hristos, carele este întoarcerea către Domnul „cu spi-

rit înfrânt, inimă înfrântă și umilită“ prin mărturisirea păcatelor noastre.

Să ne întoarcem către Domnul milostiv, să-i mulțumim luminarea noastră despre piedeca mântuirii noastre, și să alergăm la adevărata pocăință spre mântuirea sufletelor noastre. Amin.

Dela Asociațiune.

Nr. 1501—1923.

Circulară.

cătră onor. Direcțiuni ale despărțămintelor „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“.

Domnule Director!

Aducerea aminte de momentele mari ale trecutului, la toate națiunile cari vor să trăiască, este izor de îndemnuri spre viitoare înălțare. Cu atât mai vărtos neamul nostru, eșit abia de curând din lanțurile robiei, va trebui să-și ia călăuză pentru viitor făclia faptelor mari ale înaintașilor și sărbătorind cu pioasă aducere aminte trecutul va putea mai trainic să-și întemeieze viitorul. Și cine ar făgădui, că minunea zilelor noastre, care este după atâtea vecri de suferință și umilire, unirea tuturor Românilor într'un singur Stat național, rămâne pentru toate timpurile epoca cea mai înălțătoare a istoriei noastre?

Cuvine-se deci ca marea înfăptuire la această unire să fie comemorată cu însuflețire și pietate din generații în generații.

„Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român“, depozitară a idealului național și a desăvârșirii lui prin cultură și înaintare, se simte chemată și îndemnată să țină în evidență momentele istorice potrivite pentru întărirea mântuirii naționale și înălțarea sufletească a neamului.

Apropiindu-se deci ziua cea mare de 1 Decembrie (18 Noembrie st. v.) la care zi în anul 1918 neamul românesc din Ardeal, Bănat și Țara-Ungurească în marea sa adunare națională dela Alba-Iulia într'un gând a proclamat unirea sa cu patria mamă într'un singur stat național, care este România-Mare, ca și în anii trecuți, astfel și acum „Asociațiunea“ trimite tuturor Românilor îndemnul său patriotic de a serba în chip cuviincios pretutindeni și de către toți comemorarea acelei zile mărețe.

Vă rugăm deci și Vă îndatorăm pe toate despărțămintele acestei „Asociațiuni“, să luați

de cu vreme măsurile de cuviință, ca ziua de 1 Decembrie (18 Noembrie st. v.) să fie sărbătorită în mod cuvenit pe întreg teritoriul țării, în părțile ei din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramureș.

Să intrați de cu vreme în înțelegere cu toate forurile bisericești, școlare, administrative și militare îngrijind ca ziua de 1 Decembrie să fie comemorată în biserici, în școli și în marele public prin festivale, conferențe, șezători culturale și literare.

Despre decursul acestei comemorări pe teritoriul despărțământului D-Voastre veți binevoi a face aici, îndată după serbări, raport amănunțit.

Sibiu, din ședința comitetului central, ținută în 28 Septembrie 1923.

ss. V. Goldiș.
președinte.

În Bibliotecă Diecezană

se află toate cărțile liturgice compactate în legătură de lux, ori la dorință crudo. Toate imprimările, pentru oficiile parohiale, precum rațiuni, matricule, blanchete de estras, tipărituri periodice, etc.

Avem în depozit opuri ale oratorilor bisericești, cărți de rugăciuni din ediție proprie (Conducătorul tinerimei școlare) și streină. Cărți trebuincioase și neapărat de lipsă întru conducerea corectă și promptă ale oficiilor parohiale și protopopești (Conciliile provinciale, Administrația bisericească de I. Gențiu).

Noutăți literare, cărți de școală, revizite de scris; asortiment foarte bogat

Comandele pe cale postală le esecutăm prompt și cu reîntoarcerea postei.

Pentru partea neoficială răspunde: Iosif Sângeorghean